

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

בפני כב' השופטת סגלית אופק

תובעת
יפית שחר, ת"ז 032916231
ע"י ב"כ ר. דיין וולפנר

נגד

נתבע
רון שחר, ת"ז 326986890
ע"י ב"כ י. רוזנברג

פסק דין

מונחת בפניי תובענה לאכיפת הסכם ממון.

רקע עובדתי

1. התובעת והנתבע הצדדים (להלן גם – **האשה והאיש**, בהתאמה) הם בני זוג לשעבר שנישאו זלי"ז ביום 15.7.2008, נפרדו כעבור 12 שנה בשנת 2020, והתגרשו זמ"ז ביום 18.8.2021.
2. מנישואיהם נולדו לצדדים שלושה ילדים ילידי 24.10.2010, 24.5.2012 ו- 28.4.2015 (להלן – **הקטינים**).
3. במהלך שנות הנישואין לא עבדה האישה והקדישה את זמנה לגידול שלושת הילדים, בעוד האיש ניהל עסק של סחר במטבעות ושטרות פגומים ברחבי העולם והרוויח בצדו הכנסה שאיפשרה לצדדים רמת חיים טובה.
4. טרם נישואי הצדדים, ביום 9.7.2008, חתמו הצדדים בפני כב' השופטת ריש רוטשילד על הסכם ממון שאושר וקיבל תוקף של פסק דין (להלן – **הסכם הממון**) (ר' נספח 1 להודעה מיום 17.3.2021 (תמ"ש 31280/08)).
5. **הסכם הממון** קובע הסדר של הפרדה רכושית ביחס לעסקיו ורכושו (דירה ברח' השדות רמת השרון (להלן – **הדירה ברח' השדות**)) של הנתבע, שהיו או יהיו, ברחבי העולם כנגד זכויות שנקבעו בהסכם כפיצוי עבור התובעת (סעיפים 3-4, 10-11, 13-14 נספח 1 להודעה מיום 17.3.2021 תמ"ש 31280/08).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 ביום 13.8.2009 הסכם הממון הוחלף בהסכם עליו חתמו הצדדים בפני כב' השופט בן ארי ז"ל
2 (להלן גם – **ההסכם**) (והואיל שני ת/7) (תמ"ש 31281/08).
3
- 4 **ההסכם** מבטל את הסכם הממון, חוזר על העקרון של הפרדה רכושית ביחס לעסקיו ורכושו
5 של הנתבע בחו"ל (סעיפים 3, 13-14 ת/7) ואילו "נכסים שהצטברו ויצטברו בישראל ע"ש מי
6 מהצדדים מיום הנישואין ובמהלך החיים המשותפים, וכן פירותיהם, יהיו משותפים לשני
7 הצדדים" (שם, סעיף 4). ההסכם שב וקובע זכויות שנקבעו לתובעת כפיצוי עבורה, כדלקמן:
8 הפרשה לכיסוי ביטוחי שיאפשר לתובעת לקבל בגין פרישה פנסיה (שם, סעיף 17), פיצוי חד
9 פעמי בגין הבאת ילדים לעולם (שם, סעיף 21), מזונות לאחר הגירושין ישולמו עד הגיע צעיר
10 הילדים של בני הזוג לגיל 18 (סעיף 25).
11
- 12 חיי הנישואין לא התנהלו על מי מנחות. התובעת הגישה הליך יישוב סכסוך ביום 27.9.2018.
13 הצדדים הגיעו להסכמות, חתמו הצדדים על תוספת להסכם שאושרה וקיבלה תוקף של פסק
14 דין ביום 4.7.2019 (ת/9) (להלן גם – **התוספת**) (י"ס 43101-08-19). יוער, כי תרגום נוטריוני של
15 התוספת הוגש לתיק בית המשפט ביום 19.8.2019 (ת/10).
16
- 17 **התוספת** הרחיבה את הזכויות שנקבעו לתובעת כפיצוי עבורה. התוספת החילה את הפיצוי
18 בסעיף 21(ג) להסכם על כל ילד, ובאותו יחס (שם, סעיף 8). כמו כן, נקבע כי על הנתבע יהיה
19 להוסיף ממקורותיו סך של 1,250,000 ₪ על מנת שהצדדים ישדרגו את דירת המגורים
20 המשותפים ברח' הגנים רמת השרון (להלן – **הדירה**) לנכס יקר יותר, וזאת בתוך 8 חודשים.
21 לחלופין, ככל ולא ימכרו הצדדים את הדירה לצורך שדרוגה, ירכשו הצדדים דירה נוספת
22 שתהיה בבעלותם המשותפת וגם זאת תוך שהנתבע ישלם ממקורותיו הנפרדים סך שלא יפחת
23 מ 1,250,000 ₪ ולצורך תשלום היתרה בסך 1,250,000 ₪ ייטלו הצדדים במשותף משכנתא
24 מבנק למשכנתאות (שם, סעיפים 9-11).
25
- 26 ביום 6.5.2020, בחלוף למעלה מ-10 חודשים ממועד מתן אישור ותוקף של פסק דין לתוספת,
27 הגישה התובעת בקשה ליישוב סכסוך (י"ס 12338-05-20). תקופת עליכוב הליכים הוארכה
28 בהסכמה עד ליום 1.8.2020 (סעיף 6 לפסק דין מיום 23.6.2020 הי"ט 54542-05-20), ובסיומה
29 נסגר ההליך בהעדר הבנות (פסק דין מיום 3.8.2020 י"ס 12338-05-20).
30
- 31 במהלך חודש אוגוסט 2020 הגישה האשה לבית המשפט שלוש תביעות: משמורת, מזונות
32 ורכוש (תלה"מ 20-08-29122, תלה"מ 20-08-29990, תלה"מ 20-08-29183).
33
- 34 ביום 13.8.2020 הוגש כתב התביעה בתלה"מ 20-08-29183.
35
- 36 ביום 11.11.2020 הגיש הנתבע כתב הגנה בהליך הנ"ל.
37
- 38 אוחדה שמיעת הדיונים בתיקי המזונות והרכוש (החלטה מיום 6.10.2020 תלה"מ 20-08-29990-
39 (20).
40

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 15. הצדדים הגישו תצהירים במקום עדות ראשית: התובעת ביום 8.12.2020 והנתבע ביום
2 8.2.2021 (ר' החלטה מיום 6.10.2020 תלה"מ 20-08-29990).
- 3
- 4 16. הנתבע הגיש מספר בקשות לזימון עדים מטעמו, כדלקמן:
5
- 6 בקשה מס' 3 – לזמן עדים, ה"ה יוסף פרידמן ואורן עלי רז (להלן – מר עלי רז), זאת על מנת
7 שתוצג תמונה מלאה ביחס לשיטת העבודה של הנתבע, לטיב עיסוקו, הכנסותיו והקשיים
8 אליהם נקלע הענף ממנו מתפרנס הנתבע – הבקשה נעתרה ביום 4.3.2021. התייצב ליתן עדות
9 מר עלי רז בלבד.
- 10
- 11 בקשה מס' 5 – לזמן עדה, עו"ד לאה לי (להלן גם – עורכת ההסכם או עו"ד לי), זאת על מנת
12 ש"תשפוך אור על סעיפי ההסכם" – הבקשה נעתרה ביום 20.7.2021.
- 13
- 14 בקשה מס' 8 – לזמן עדה, עו"ד רות דיין וולפנר (להלן גם – עו"ד דיין וולפנר), זאת על מנת
15 להיחקר "על ניסוחיה... היא זו שבישלה את התוספת, היא זו שלטענתה השאירה אותה
16 פתוחה לפרשנויות משפטיות, כלומר לשיטתה היא ניסחה בכוונה מלכודת משפטית" –
17 ביום 6.9.2021 נקבע כי הנתבע רשאי להעלות מחדש את הבקשה, ככל שיתברר לשיטתו כי הדבר
18 נחוץ, אך זאת לאחר שישמעו כל העדים (בקשה מס' 8). בהמשך, שב הנתבע והגיש את הבקשה,
19 וזו נעתרה ביום 6.12.2021.
- 20
- 21 בקשה מס' 36 – לזמן עדים, מר אברהם לוי אביה של התובעת ש"יזים את הטענות שהנתבע
22 הוא אלים מידע אישי וממה שהוא נחשף אליו במהלך 12 השנים האחרונות", השמאי מר
23 גיא עמית שיעיד על "שווי" הדירה, ועו"ס לסדרי דין הגב' קרן עבדי ש"תישאל על התרשמות
24 מקצועית מתלונות השואר שהמציאה יפית" – הבקשה נדחתה בהחלטה מיום 13.12.2021.
- 25
- 26 בקשה מס' 37 – לזמן עדה, הגב' נורית קלנר, אמו של הנתבע, שתעיד בהיוועדות חזותית על
27 מנת להזים טענות שהנתבע השתמש בכספים שהוא מחביא בחו"ל כדי לשלם את הערבויות
28 ולהזים טענות שיש לנתבע נכסים כלשהם באוסטרליה – הבקשה נדחתה ביום 13.12.2021.
- 29
- 30 17. במסגרת תביעת המזונות ביקש הנתבע לזמן את הגב' מרסדס לוי, אמה של התובעת (להלן גם
31 – מרסדס), ובקשתו נעתרה (החלטה מיום 28.2.2021 תלה"מ 20-08-29990). הנתבע השתמש
32 בהזדמנות לחקור את מרסדס גם בקשר עם ידיעותיה על העניין נשוא המחלוקת בהליך זה.
- 33
- 34 18. ישיבות הוכחות התקיימו בימים 24.3.2021, 14.9.2021, 14.12.2021. במהלכן נשמעו חקירות
35 של: מר עלי רז (עמ' 6-16); מרסדס (עמ' 16-23), התובעת (עמ' 31-39); עו"ד לי (עמ' 40-54).
- 36
- 37 19. הנתבע לא התייצב לדיון ההוכחות שנקבע ליום 14.9.2021. בנסיבות אלה עתרה התובעת ליתן
38 פסק דין בהעדר התייצבות (עמ' 27, ש' 6; עמ' 29, ש' 12). לא נדרשתי לבקשה במועד שהועלתה.
39 בהחלטה מיום 6.12.2021 קבעתי כי אדרש לבקשה ככל שהנתבע לא יתייצב לישיבת ההוכחות
40 שנקבעה ליום 14.12.2021.
- 41

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 20. הנתבע הגיע מחו"ל ביום 13.12.2021 להיחקר על תצהירו במועד שנקבע ליום 14.12.2021 (עמ' 2
2 34, ש' 22); לא התקיימה בפועל חקירה, לאחר שהמשטרה הרחיקה את הנתבע מאולם בית
3 המשפט לנוכח הפרה לכאורה של הנחיות הבידוד עקב נגיף הקורונה, והדיון הופסק (עמ' 34, ש'
4 27-25; עמ' 35, ש' 1-4, 14, 22-23).
- 5
- 6 21. ביום 14.12.2021 ניתן פסק דין בהעדר התייצבות, והתביעה התקבלה. הנתבע הגיש לבית
7 המשפט המחוזי ערעור שהתקבל ביום 13.7.2022 (עמ"ש 70006-12-21).
- 8
- 9 22. ביום 15.11.2022 הודיע הנתבע שהוא מוותר על זימון עו"ד דיין וולפנר ליתן עדות ועתר ליתן
10 פסק דין (בקשה מס' 55).
- 11
- 12 ביום 15.1.2023 שוחררה עו"ד דיין וולפנר מהתייצבות למתן עדות. בנוסף, בהתייחס לעתירה
13 ליתן פסק דין, הפניתי את הנתבע להוראות סעיף 17 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-
14 1971 (להלן – **פקודת הראיות**) ותקנה 178(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן
15 – **התקנות**) הבהרתי כי "המשמעות של בקשה ליתן צו לסיכומים היא שהמבקש מוותר על
16 תצהירו ומבקש למשוך אותו מהתיק במקרה כזה, התצהיר יוצא מהתיק, ובסיכומים
17 מטעמו לא יוכל להתייחס לתצהירו" ואיפשרתי לנתבע להימלך בדעתו וליתן הודעה בעניין
18 "אחרת אקבל את בקשתו וינתן צו לסיכומים כפוף לאמור לעיל".
- 19
- 20 23. ביום 29.1.2023, לאחר שהנתבע בחר מטעמים שמורים עמו לא להגיש תגובה, הוריתי להוציא
21 את תצהיר עדותו הראשית של הנתבע מתיק בית המשפט, ונתתי צו לסיכומים.
- 22
- 23 24. הצדדים הגישו סיכומים בכתב; ניתן כעת פסק הדין.
- 24
- 25 **טענות הצדדים**
- 26 25. בסיכומים טוענת התובעת כי:
- 27
- 28 א. יש לראות את העובדות המופיעות בתצהיר התובעת כעובדות שאינן במחלוקת והתנהלות
29 הנתבע בהליך דנן, לרבות העלמת עובדות והימנעותו מהעדת עדים לרבות עדותו שלו,
30 פועלת לחובתו.
- 31
- 32 ב. פרשנותו של הנתבע לפיה סעיף 21 להסכם מקנה לאשה פיצוי חד פעמי בלבד, לא תלוי שנות
33 נישואין, אינה מתיישבת עם מבחן ההגיון הפשוט או עם עדויות הצדדים; פרשנות התובעת
34 את הוראות ההסכם – להגדיר תשלום שנתי גבוה יותר במקרה של הולדת ילדים – היא
35 הפרשנות היחידה המתיישבת עם ההגיון ועם נסיבות החתימה על ההסכמים.
- 36
- 37 ג. הטענה כי לא הוכח באיזה דולר מדובר ובהעדר כל ראיה לא ניתן לערוך חישוב ואין זכאות,
38 ומשכך המסמך עמום מכדי לאכוף אותו – חסרת בסיס; ישנה ידיעה שיפוטית כי כאשר
39 נוקטים בלשון "דולר" בהעדר כל אמירה אחרת ההתייחסות הינה למטבע הדולר ארה"ב
40 ולא לכל מטבע דולר אחר.
- 41

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 ד. הנתבע העלה בסיכומים טענות חדשות שהינן בגדר הרחבת חזית אסורה, והועלו תוך
2 שהנתבע לא טרח לעתור לביטולו של ההסכם נגד הוראותיו הוא מלין, ופטר עצמו בטענות
3 המועלות במסגרת כתב ההגנה.
4
- 5 ה. נוכח התנהלות הנתבע בהליכים, ובהתאם לאמות המידה שנקבעו בדין, יש לחייב את
6 הנתבע בהוצאות גבוהות וריאליות בגין ניהול ההליך וכן בהשבת מלוא הוצאות האגרות
7 ששולמו על ידי התובעת.
8
- 9 לפיכך, עתרה התובעת ליתן סעדים כדלקמן: לחייב את הנתבע לשלם לידי התובעת, כפי
10 הוראות סעיף 21 להסכם וסעיף 8 לתוספת, בגין כל אחד משלושת ילדיהם המשותפים, סך של
11 \$100,000 בגין כל שנה מ-12 שנות נישואיהם, ובסך הכל סך של \$3,600,000 ובהתאם לשער
12 הדולר נכון למועד הגשת הסיכומים סך של 13,213,800 ₪; מחצית הסכום בו התחייב בסעיפים
13 9-12 לתוספת ובסך של 625,000 ₪; מזונות משקמים עבור התובעת בסך של גובה המזונות
14 שיפסקו בגין אחד מילדי הצדדים כפי שיקבע בהליך המקביל בתלה"מ 20-08-29990 וזאת החל
15 מיום 6.5.2020 ועד ליום 28.4.2033; ביטוח פנסיוני אשר יניב לתובעת לעת פרישה תשלום
16 השווה לסך של 5,000 ₪ לחודש בהתאם להוראת סעיף 17 להסכם; וכן להורות כי איזון
17 הזכויות בדירה וברכב הצדדים יתבצע באופן שמלוא הזכויות בדירה וברכב מסוג וולוו יועברו
18 לבעלותה המלאה של התובעת על חשבון חובו של הנתבע לתובעת.
19
- 20 26. הנתבע טוען כי:
- 21
- 22 א. ההסכם ברור, ואין אקרובטיקה משפטית שמאפשרת קריאה או פרשנות או ייבוא של
23 המכפלה בשנות נישואין שבסעיף 21(ב) לתוך סעיף 21(ג) להסכם.
24
- 25 ב. ההסכם אינו אכיף מנימוקים שונים (ר' להלן).
26
- 27 ג. עצם הגשת התביעות והבקשה לצו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנתבע שללה את מהות
28 ותכלית החוזה, וסיכלה לחלוטין את תכליות ההסכם שהוא בעצם מתווה לשיתוף פעולה
29 שלא קרה.
30
- 31 ד. התובעת היא אשה צעירה אשר יכולה לפתח קריירה; התובעת לא ביקשה מזונות זמניים
32 והתנהלה כלכלית עצמאית בעצמה ללא תמיכה מהנתבע, יש בכך ללמד על יכולות הפרנסה
33 של התובעת.
34
- 35 ה. התובעת טוענת כי מגיעה לה פרמיה חודשית לטובת פנסיה, אבל לא הוכיחה שלא קיבלה.
36 אדרבא, את הכסף החודשי שהנתבע נתן לתובעת, השקיעה התובעת בניירות ערך.
37
- 38 ו. לעניין ההתחייבות לרכוש דירה שנייה "תוך 8 חודשים", הרי שהתובעת הייתה צריכה
39 לקחת משכנתא על 25% מהסכום, והיא לא הוכיחה כי פעלה לקבלת משכנתא. בנוסף,
40 ה"תמורה" לרכישת הדירה הנוספת הינה לפחות 5 שנים של מגורים משותפים והעדר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

1 תביעות. התובעת הגישה תביעה 8 חודשים לאחר אישור התוספת. משמע, לא הייתה כוונה
2 לתובעת לקיים שלום בית לאורך זמן.

3
4 ז. הנתבע חזר מבקשתו להעיד את עו"ד דיין וולפנר כי סבר שזוהי הדרך היחידה לקדם את
5 התיק בלי לבזבז זמן.

6
7 ח. לא הייתה סיבה להוציא מהתיק את תצהירו של הנתבע.

דיון והכרעה

8
9
10
11 27. אדרש, תחילה, לטענה שהעלה הנתבע במספר הקשרים ועניינה שההסכם אינו אכיף. וכך טען
12 הנתבע: שני הצדדים טוענים שההסכם עושק לרעתו/ה; גידול ילדים היא חובה הורית לפי חוק
13 הכשרות המשפטית והאפוסטרופסות, התשכ"ב-1962, ועל שמירה על החוק – החובה לגדל ולטפל
14 בילדים – לא מקבלים פיצוי או שכר; סעיף 25 להסכם פסול בשל תקנת הציבור לא לעודד
15 פרזיטיות; סעיף 17 פסול בשל תקנת הציבור שכן פירוש הדבר שהבעל קונה מהאשה שירותי
16 עבודה, למרות שאין יחסי עובד מעביד ביניהם; כדי לאכוף צריך לאכוף את ההסכם כולו
17 ובסעיף 19 להסכם הוסכם שהדירה תימכר ותמורתה תחולק בתוך 6 חודשים ממאי 2020, ולא
18 עומדת על הפרק שום בקשה מטעמה לבצע אכיפה חלקית.

19
20 28. אין בידי לקבל את טענותיו של הנתבע מהנימוקים כדלקמן:

21
22 **ראשית**, מדובר בטענות שלא הועלו על ידי הנתבע עד כה הגם שהוגשו בקשות רבות לאורך כל
23 ההליך, ועל כן הינן בבחינת הרחבת חזית אסורה.

24
25 **שנית**, הצדדים חתמו ביניהם על הסכם ותוספת שאושרו וקיבלו תוקף של פסק דין. כידוע,
26 הסכם ממון שאושר על ידי בית המשפט הינו בעל מעמד מיוחד [ע"א 4/80 מונק נ' מונק, פ"ד
27 לו (3) 421, 428 (1982)]. הפסיקה קובעת כי הסכם שקיבל תוקף של פסק דין ממוג בתוכו
28 שתי תכונות, זו של הסכם וזו של פסק דין [ע"א 442/83 קם נ' קם, פ"ד לח (1) 767, 770-771
29 (1984)] וכפילות זו משליכה על אופן ביטולו של הסכם כזה שחלות עליו הן דרישות דיני חוזים
30 והן דרישות דיוניות הנוגעות למעמדו כפסק דין [ע"א 9318/03 שובל נ' גרי אלכסנדר בע"מ,
31 פ"ד נט (1) 828 (2004)]. פסק דין שנתן תוקף להסכם ממון או הסכם גירושין בין בני זוג נופל
32 אף הוא לגדר ההגדרה האמורה. ההלכה הפסוקה קובעת, בין היתר, כי תקיפת הפן ההסכמי
33 שבהסכם הממון (אף שקיבל תוקף של פסק דין) מאפשרת הגשת תביעה חדשה, בין היתר על פי
34 עילות מדיני החוזים.

35
36 בענייננו, התובעת השתמשה בחקירה נגדית במונח עושק: "למה אשה צריכה לקבל כסף
37 מבעלה על זה שהיא הביאה ילדים? ת: רוני הכתיב את ההסכם ממון. ... גם בהסכם הזה
38 הוא עשק אותי" (עמ' 33, שי' 1-3). הנתבע טוען אף הוא להסכם עושק. ברם, התובעת עתרה
39 לאכיפה ולא לביטול ההסכם, והנתבע מעלה טענה לפי פרק ב' לחוק החוזים, בלי לפעול כדין,
40 דבר שאינו אפשרי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 **שלישית**, הנתבע זרק לחלל טענה בלי להסביר כיצד סעיף 25 להסכם נוגד את תקנת הציבור,
 2 מה לא סביר בו, מה לא מקובל בו ועל שום מה הוא פסול. הנתבע העלה טענה דומה ביחס לסעיף
 3 17 להסכם "פסול" בשל תקנת הציבור שכן פירוש הדבר כי הבעל קונה מהאשה שרותי
 4 עבודה", בלי ליתן הסבר כנ"ל, תוך שהוא מתעלם מהסכמת הצדדים על הפרדה רכושית ביחס
 5 לעסקיו ורכושו של הנתבע בחו"ל, בהם השקיע הנתבע את מלוא מרצו ועיקר זמנו.
 6
- 7 **רביעית**, לא יעלה על הדעת שהסכם ממון שקיבל תוקף של פסק דין יהיה אכיף רק במקרה שבו
 8 הצדדים פועלים בהסכמה ובשיתוף פעולה, לא כל שכן כשהנתבע בחר להפר את ההסכם. יתירה
 9 מכך, עורכת ההסכם העידה שאין סנקציה לאי קיום סעיף 19 להסכם (עמ' 42, ש' 30).
 10
- 11 29. עוד טוען הנתבע על סיכול ההסכם היות והצדדים לא פעלו בשיתוף פעולה לעת הגירושין אלא
 12 נדרשו להליכים משפטיים. מנגד, טוענת התובעת, כי מדובר בהרחבת חזית וטענה חדשה
 13 שהועלתה זה עתה. לעיצומו של עניין נטען, כי הטענה אבסורדית, לא כל שכן עת בחר הנתבע
 14 להפר את ההסכם.
 15
- 16 30. הסדר סיכול מעוגן בסעיף 18 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א-1970 קובע
 17 שלושה תנאים מצטברים שבהם יהא צד לחוזה פטור מתוצאות אי קיום החוזה: העדר ידיעה
 18 או ציפייה של המפר בדבר הנסיבות המסכלות; אי יכולתו של המפר למנוע את הנסיבות הללו;
 19 התרחשות נסיבות המסכלות את קיום החוזה [ג' שלו, דיני חוזים- החלק הכללי, תשס"ה
 20 עמ' 627].
 21
- 22 31. אין בידי לקבל את טענתו של הנתבע מהנימוקים הבאים: **האחד**, הרחבת חזית אסורה; **השני**,
 23 בעניינינו, הנתבע אינו יכול להיתמם ולטעון "שעצם הגשת התביעות והבקשה לעיכוב יציאה
 24 מהארץ (14 חודש)... שללה את מהות ותכלית החוזה", שהרי לאחר שנחתמה התוספת ביום
 25 4.7.2019, ועוד לפני שהוגשה הבקשה ליישוב סכסוך ביום 6.5.2020 וניתן כנגד הנתבע צו עיכוב
 26 יציאה מהארץ (החלטות מהימים 7.5.2020, 18.5.2020 י"ס 12338-05-20), ועל אף שהנתבע
 27 מודע לסעיף 32 להסכם (י"פית לא תהיה רשאית לבקש צו לעיכוב יציאתו של רוני מהארץ
 28 לצורך הבטחת חיוביו עפ"י הסכם זה, ובלבד שרוני יתן בטחונות לתשלום הסכומים
 29 המגיעים ממנו") (פרו' 12.8.2009 עמ' 1 ש' 2-4, 9-11 ת/7), בחר הנתבע להפר את התחייבותו
 30 לשדרג את הדירה או לרכוש דירה נוספת (סעיפים 9, 11 לתוספת).
 31
- 32 32. לאחר שהסרתי את כל הטענות הללו מהדרך, אעבור לבחון את טענות הצדדים בסוגיות הבאות:
 33
- 34 א. האם התובעת זכאית לקבל סכום בסך של 13,213,800 ₪ או סכום אחר כפיצוי חד פעמי
 35 מכח סעיף 21(ג) להסכם וסעיף 8 לתוספת?
 36
- 37 ב. האם התובעת זכאית לקבל סך 625,000 ₪ מכח סעיפים 9-12 לתוספת?
 38
- 39 ג. האם התובעת זכאית לקבל ביטוח פנסיוני מכח סעיף 17 להסכם?
 40
- 41 ד. האם התובעת זכאית לקבל מזונות משקמים מכח סעיף 25 להסכם?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

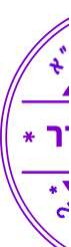
תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 עסקינן בתובענה לאכיפת הסכם שהוגשה לפי סעיף 7 לחוק בית המשפט לענייני משפחה, 33
 2 התשנ"ה-1995 (להלן – החוק), כאשר ההליך עליו מושתתת התובענה הוא הסכם ותוספת
 3 להסכם שנערכו בין הצדדים, אשר אושרו וקיבלו תוקף של פסק דין בבית משפט זה.
 4
- 5 סעיף 7 לחוק עניינו "הליכי ביצוע בתובענה לאיזון משאבים בין בני זוג או בתובענה 34
 6 לפירוק שיתוף בנכס של בני זוג או בתובענה בעניינו של קטין", ונפסק כי אין מניעה שפסקי
 7 דין שמקורם הסכם שאושר על ידי בית המשפט, יהיו מושא של תובענה להליכי ביצוע בין בני
 8 זוג: "כוונת המחוקק היא שגם כאשר בני זוג עושים הסכם ממון או הסכם גירושין הכולל
 9 הסכם ממון, שבו משאירים הצדדים נושאים לאיזון עתידי- יש לבצע את האיזון בבית
 10 המשפט לענייני משפחה" [תמ"ש (ת"א) 32887/97 ג.ש נ' ג.ע (3.11.2003)].
 11
- 12 הפסיקה גם קובעת כי פרשנות הסכם מהווה חלק מסמכותו של בית המשפט בבואו ליתן
 13 הוראות לביצוע פסק הדין, לרבות הסכם ממון שניתן לו תוקף של פסק דין תמ"ש (י-ם)
 14 10612/98 פלונית נ' פלוני (2.1.2008); תמ"ש (ב"ש) 25847-04-10 י.א נ' ס.א.
 15 (14.12.2010), פסקה 6].
 16
- 17 במקרה זה, בכתב התביעה נטען על זכאותה של התובעת בהתאם לסעיף 21 להסכם וסעיף 8 35
 18 לתוספת לקבל פיצוי בגין כל שנת נישואין או חלק ממנה בסך של \$100,000 לכל ילד משותף
 19 קרי- פיצוי בסך \$300,000 לכל שנה מ-12 שנות הנישואין (שם, סעיף 27). הטענה מקפלת בתוכה
 20 טענה על פרשנות ההסכם.
 21
- 22 לאור האמור לעיל, הטענה כי התובעת עתרה ליתן סעד של אכיפה, ולא סעד דקלרטיבי לפרשנות 36
 23 הסכם, תוך שהודתה בחקירתה כי מעבר למה שכתוב בחוזה אין שום מסמך נוסף (עמ' 31, ש'
 24 34-35) ועל כן אין להתחשב בשום דבר מחוץ למה שכתוב בחוזה נדחית.
 25

פיצוי חד פעמי מכח סעיף 21(ג) להסכם וסעיף 8 לתוספת

מתווה נורמטיבי:

- 29 37 סוגיית פרשנות חוזים נדונה לעומקה בבתי המשפט החל מע"א 4628/93 מדינת ישראל נ'
 30 אפרופים שיכון ויזום (1991) בע"מ, פ"ד מט (2) 265 (1995) ועד להלכה בדנ"א 2045/05
 31 ארגון מגדלי הירקות- אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד טא (2) 1
 32 (2006).
 33
- 34 פרשת ארגון מגדלי הירקות הבהירה ועיצבה את דרכי יישומה של ההלכה וכך נקבע: "בר"י אפוא,
 35 כי השיקול העיקרי שצריך לעמוד ביסוד פעולתם של דיני החוזים הוא קידום האוטונומיה
 36 של הצדדים המתקשרים בחוזה. כדי להתחקות אחר כוונתם ולקדם את תועלתם, על
 37 בית המשפט להתחשב בכל מקור רלוונטי, לא רק בלשון שנקטו הצדדים, אלא גם באילו
 38 נסיבות נערך החוזה [...] יחד עם זאת כפי שציינו חברי, ראוי בעיני להדגיש, כי מאחר
 39 ובידי הפרשן, הם בתי המשפט, כלי פרשני ניכר, שבאמצעותו עליו להגיע להבנת אומד
 40 דעת הצדדים לחוזה, יש לנהוג בחיפוש אחר אומד דעתם הסובייקטיבי של הצדדים
 41 בזהירות מירבית ותוך ניסיון לרדת לסוף דעתם. לשם כך על הפרשן לבדוק בציציות את

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 לשון החוזה ואת נסיבותיו החיצוניות באופן רציף ולנהוג במקצועיות ובזהירות בהתבסס
2 על מכלול הממצאים".
- 3
- 4 38. בפסקה 9 בדנ"א 2045/05 הנ"ל, נאמר על ידי כב' השופט ריבלין כי: "החוזה הכתוב הוא פרק
5 חשוב – לעיתים החשוב ביותר – בסיפור. אולם השופט אינו יכול להסתפק בבחינת
6 מילותיו של החוזה".
- 7
- 8 39. המחוקק נתן דעתו לסוגיה, בתיקון מס' 2 תוקן סעיף 25(א) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-
9 1973 (להלן – חוק החוזים) כי: "חוזה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא
10 משתמע מתוך החוזה ומנסיבות העניין, ואולם אם אומד דעתם של הצדדים משתמע
11 במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה בהתאם ללשונו".
- 12
- 13 40. ברע"א 3961/10 המוסד לביטוח לאומי נ' סהר חברה לתביעות בע"מ בשם מגדל חברה
14 לביטוח בע"מ ואח' (26.2.2012) קבע כב' השופט גובראן כי גם לאחר תיקון מס' 2 לחוק
15 החוזים יש להתחקות אחר התכלית הסובייקטיבית באמצעות לשון החוזה ונסיבותיו".
- 16
- 17 41. בע"א 3894/11 דלק חברת הדלק הישראלית בע"מ נ' ניר בן שלום, פ"ד סו (2) 544 (2013),
18 קבע כב' השופט גובראן, כי השיקול העיקרי שצריך לעמוד ביסוד פעולתם של דיני החוזים הוא
19 קידום האוטונומיה של הצדדים המתקשרים בחוזה, כדי להתחקות אחר כוונתם ולקדם את
20 תועלתם, על בית המשפט להתחשב בכל מקור רלוונטי, לא רק בלשון שנקטו הצדדים, אלא גם
21 באילו נסיבות נערך החוזה.
- 22
- 23 42. המסקנה מן האמור לעיל, כי על בית המשפט לפרש את ההסכם ולבחון את אומד הדעת
24 הסובייקטיבי המשותף של הצדדים. אם לשון החוזה ברורה דייה ומלמדת על אומד דעת
25 הצדדים במפורש, על הפרשן לעצור בנקודה זו וליתן הפרשנות המתאימה לפי הלשון. ברם אם
26 אין כך פני הדברים יש לתור אחר אומד דעת הצדדים כפי שששתמע מתוך החוזה ומנסיבות
27 העניין (נתמ"ש (נצ') 11-11-1622-11 ש.נ' ע.ש (25.12.2016)).
- 28
- 29

מן הכלל אל הפרט:

43. סעיף 21 להסכם קובע כדלקמן:

21. א. בנוסף לנכסים שיהיו ליפית באותה עת, ככל שיחיו, היא תקבל מידי רוני סכום חד-פעמי שנוכחו
ויקבע לחלו, ללא קשר לנכסים, לזכויות, להכנסות, ולחובות שצבר על שמו בארץ ובח"ל ענ'
אותו מועד.
- ב. אם המועד הקובע יחול לפני שלצדדים יחיו ילדים משותפים - הסכום החד-פעמי יעמוד ע"ש של
\$ 25,000 לכל שנת נישואין או חלק ממנה עד המועד הקובע.
- ג. יפית תקבל את הסכום החד-פעמי מרוני במועד סידור הגט או כעבור 3 חודשים מתום תקופת
הנסיון, המוקדם מבליהם.
- ד. אם המועד הקובע יחול לאחר שלצדדים יהיה ילד אחד - הסכום החד-פעמי יעמוד ע"ש של
\$ 100,000 ואם המועד יחול לאחר שיהיו לחם 2 ילדים - הסכום החד-פעמי יעמוד ע"ש \$ 200,000.
כל זאת בתנאי שתלפן 5 שנים מיום הנישואין.
- ה. הסכום החד-פעמי שתקבל יפית כאמור יהיוו שלה ובעבורה בלבד, יינתן כנגד ובמועד סידור הגט
ולא ייחשב בשום אופן כחלק מצרכי הילדים מכל סוג שהוא.

32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

סעיף 8 לתוספת קובע כדלקמן:

8. מוסכם על הצדדים כי סעיף 21 להסכם חממון הקיים יחול בשינויים המחייבים אף לכל ילד נוסף שנוולד או יוולד לצדדים ובאותו היחס.

44. ליבת המחלוקת בין הצדדים עניינה בפרשנות הוראת סעיף 21 להסכם. האם **כשיטת התובעת** לפיה האשה זכאית לפיצוי בגין כל שנת נישואין או חלק ממנה בסך של \$100,000 לכל ילד משותף ובתנאי כי חלפו 5 שנים מיום הנישואין, ומשכך הפיצוי הקבוע בהסכם לאשה עומד ע"ס של \$300,000 לכל שנת נישואין או חלק ממנה, קרי פצוי בסך של \$300,000 לכל שנה מ12 שנות הנישואין (סעיף 27א) לכתב התביעה; סעיפים 20ג), 31א) לתצהיר עדות ראשית; או **כשיטת הנתבע** לפיה מדובר בפיצוי חד פעמי, שאיננו מבוסס על בסיס מכפלת שנות הנישואין במספר הילדים (סעיף 19ג) לכתב ההגנה).

45. בכתב ההגנה נטען כי במסגרת התוספת "הושחלה" הטבה נוספת לאשה לפיה היא תקבל \$100,000 עבור כל ילד, ולא רק עבור הראשון והשני כפי שהופיע בהסכם" (שם, סעיף 7) והנתבע התוודע לתרגום הנוטריוני "רק אחרי שהתובעת פתחה בהליכים הנוכחיים... עוה"ד ציבין ישבה עימי ארוכות ותרגמה לי את ההסכם סעיף אחר סעיף. רק באותו מועד התברר לי שהולכתי שולל על ידי אשתי אשר נתתי בה אמון מלא" (שם, סעיפים 8-9).

46. טענות אלה מעידות בקול גדול שיש לנתבע מידע רלוונטי לנושא המחלוקת. ברם הנתבע קיבל החלטה דיונית 'טקטית' להימנע הלכה למעשה מלהתייצב להיחקר חקירה נגדית על תצהירו (החלטה מיום 29.1.2023).

47. המסקנה המתבקשת היא שהנתבע העדיף להכמין מידע רלוונטי שיש לו על מנת לא לעמוד לחקירה נגדית. למסקנה זו נפקות כפולה: האחת, חזקה ראייתית לפיה עדות הנתבע, אילו נשמעה, הייתה פועלת לרעתו. לעניין זה ראו בספרו של א. קדמי, על הראיות (מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע-2009), חלק רביעי, עמ' 1889-1891, שם נכתב כך: "יש והדרך שבה מנהל בעל דין את עניינו בבית המשפט הינה בעלת משמעות ראייתית, אילו הייתה זו ראיה נסיבתית. כך ניתן להעניק משמעות ראייתית: לאי הבאת ראיה, לאי השמעת עד, לאי הצגת שאלות לעד או להימנעות מחקירה נגדית של מי שעדותו הוגשה בתעודה בכתב שהוגשה על ידו... התנהגות כזו, בהעדר הסבר אמין וסביר, פועלת לחובתו של הנוקט בה; באשר על פניה, מתחייבת ממנה המסקנה, שאילו הובאה הראיה או הושמע העד, או הוצגו השאלות או קוימה החקירה הנגדית – היה בכך כדי לתמוך בגרסת היריב. ... הימנעות מהבאת ראיה – במשמעות הרחבה של המושג כמוסבר לעיל – מקימה למעשה לחובתו של הנמנע חזקה שבעובדה, הנעוצה בהגיון ובניסיון החיים, לפיה: דין ההימנעות כדין ההודאה בכך שאילו הובאה אותה ראיה, הייתה פועלת לחובת הנמנע. בדרך זו ניתן למעשה משקל ראייתי לראיה שלא הובאה; ויהלכה מושרשת היא כי הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בהימנעות בעל דין. במצב דברים זה, רשאי היה בית משפט מאז ומתמיד להעניק ל'שתיקתו של בעל דין' משקל ראיתי לחובתו [וכאמור משקל זה מוגבר כאשר מדובר בבעל הדין עצמו]" (ההדגשה שלי- ס.א); **והשנייה**, בהעדר תצהיר, וחקירה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 עליו, לא קיימת גרסה עובדתית של הנתבע בכל עניין שהוא נע"א 52/87 מיה הראל (קטינה)
2 נ' אברהם הראל, פ"ד מג (4) 201, 203 (1989). עם זאת, אי התייצבות הנתבע לדיון הוכחות
3 וחקירה על תצהירו, אין משמעה קבלת התביעה ככתבה וכלשונה. על פי הדין עדיין על התובעת
4 להוכיח את תביעתה.
5
- 6 **48. האם עלה בידי התובעת לבסס במאזן ההסתברויות (51%) את העובדות הרלוונטיות לעתירתה**
7 **בעניין סכום פיצוי חד פעמי? התוספת מחילה את הוראת סעיף 21ג) להסכם על כל ילד נוסף**
8 **שנולד לצדדים לאחר ההסכם, קרי- גם עבור הילד השלישי (עמ' 5 ש' 15 ת/9; סעיף 16 ת/9).**
9 **ביסוס לכך מצאתי בעובדות כדלקמן: (א) העדר שינוי בסעיף 8 לתוספת כפי שמופיע במסמך**
10 **שהתבקש אישורו ביום 5.6.2019 לעומת המסמך שאושר ביום 4.7.2019; (ב) העדר טענה סותרת**
11 **מצד הנתבע בדיון ביום 4.7.2019 ביחס לאמירה לפיה "הבעל דובר עברית אבל לא שוטפת**
12 **אז ההסכם תורגם לו על ידי באנגלית" (עמ' 1, ש' 9-10 ת/9); (ג) הנתבע זנח בסיכומים את**
13 **הטענה בסעיף 9 לכתב ההגנה ש'המכפלה' צריכה להיות שנות נישואין במספר ילדים שאינו**
14 **עולה על 2 ילדים.**
15
- 16 **49. בענייננו, הצדדים הצהירו כי מבינים את תוכנה ואת משמעותה של התוספת וכי הם מודעים**
17 **לתוצאות הנובעות ממנה; לא התבקש, בשום שלב, ביטול התוספת; הנתבע אף ויתר על**
18 **החקירה של עו"ד דיין וולפנר. לאור הנ"ל, המסקנה המתבקשת היא שהנתבע הסכים ליתן**
19 **לתובעת פיצוי חד פעמי שהוא מכפלה של \$100,000 במספר הילדים שנולדו לצדדים.**
20
- 21 **50. האם סכום הפיצוי החד פעמי מבוסס על 'מכפלה' של סכום פיצוי בעבור הולדת ילד (\$100,000)**
22 **X מספר הילדים שנולדו (3) X שנות הנישואין? התשובה שלילית.**
23
- 24 **51. בטרם אפרט טעמי אזכיר שבעניין ההסכם הובאו עדויות של התובעת ועו"ד לי בלבד.**
25
- 26 **52. עדותה של עורכת ההסכם – עו"ד לי ערכה את ההסכמים מהשנים 2008 ו-2009 (עמ' 40, ש' 10)**
27 **נחקרה על סעיף 21 להסכם.**
28
- 29 **53. בחקירתה בפניי העידה עורכת ההסכם כי זיכרונה אינו קיים ו/או אינו מדויק ביחס לכל**
30 **העניינים או הנסיבות הקשורים בהסכמים. למשל, כיצד הגיעו אליה הצדדים "נדמה לי שאמא**
31 **שלה הייתה אצלי ושאלה אותי אם אני מטפלת בדברים מהסוג הזה ואחר כך הם הגיעו,**
32 **הם הגיעו לבד לפי מה שאני זוכרת" (עמ' 47, ש' 2-1); או, למשל, נוכחותה במעמד אישורי**
33 **ההסכם (עמ' 47, ש' 33; עמ' 48, ש' 15-1; עמ' 1 ש' 4-8 הודעה מיום 17.3.2021; עמ' 1 לפרוי**
34 **מיום 13.8.2009 ת/7); או, למשל, מי יזם את הפנייה אליה בשנת 2009 "ש: היה בכל זאת אחד**
35 **מהם שיזם את השינוי של 2009 או יזם את הפנייה אליך ב2009? ת: זה אני לא יודעת, אני**
36 **לא זוכרת את זה, אין לי את התיק המקורי" (עמ' 41, ש' 18-19). עם זאת, העידה עורכת**
37 **ההסכם כי לא עשתה הסכמים נוספים לתגמול אשה על הבאת ילדים לעולם (עמ' 45, ש' 25-26)**
38 **ולמרות מרחק השנים, היא זוכרת את הצדדים כי: "הזוג הזה היה בהחלט יוצא דופן" (עמ'**
39 **47, ש' 31). בחקירה נגדית עו"ד לי עמדה על כך שתשובותיה בהקשר להסכם לא ניתנות לפי**
40 **הבנתה/פרשנותה הסובייקטיבית אלא מתוך זיכרונה: "ש: ההסכמים האלה נערכו לפני 13**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 -12 שנה בהתאמה, האם את זוכרת מה שהיה שם או שכל מה שענית היה על סמך הבנה
 2 שלך ממה שקראת? ת: לא. אני זוכרת. זה היה הסכם יוצא דופן" (עמ' 47, ש' 28-29).
 3
54. עו"ד לי ציינה בחקירתה כי אינה מודעת לעובדה שהנתבע העלה טרוניה על רשלנות לכאורה
 4 מצידה: "ש: האם את מודעת לכך שנערכה אחרייך חקירה מטעם רוני? ת: לא. ש: האם
 5 את מודעת לזה שהוא טוען שפעלת ברשלנות והסתרת מידע? ת: לא" (עמ' 47, ש' 23-26),
 6 ובכל מקרה מבחינתה "אין לי מה להסתיר, אין לי עמדה לכאן או לכאן" (עמ' 53, ש'
 7 15-14).
 8
55. כפי שיפורט להלן, עדותה של עורכת ההסכם נמצאה אותנטית ומתיישבת עם כלל הנסיבות,
 10 ומצאתי ליתן אמון בעדותה.
 11
 12
56. מבחינת לשון ההסכם – סעיף 21 להסכם קבע שיטת חישוב לקביעת סכום הפיצוי החד פעמי
 13 בהתייחס לשני מצבים: האחד, המועד הקובע יחול לפני שיש לצדדים ילדים משותפים ישולם
 14 סך \$25,000 "לכל שנת נישואין או חלק ממנה" (שם, סעיף 21(ב)); והשני, המועד הקובע
 15 יחול כשיש לצדדים ילד עד שני ילדים משותפים, ישולם סך \$100,000 על כל ילד "בתנאי
 16 שחלפו 5 שנים מיום הנישואין" (שם, סעיף 21(ג)).
 17
 18
57. בחקירה ראשית העידה עורכת ההסכם כי: "סעיף א' קובע את הכלל לפיו יפית תקבל סכום
 19 חד פעמי... יש לו, אין לו, הוא צריך לשלם סכום חד פעמי וזה תחת הכותרת פירוד או
 20 גירושים" (עמ' 42, ש' 33-33 עמ' 43, ש' 3) כאשר ס"ק ב' ו-ג' קובעים "מה הסכום שהוא צריך
 21 לשלם... כאן נקבע הסכום על בסיס של מספר השנים, 25 אלף דולר לכל שנת נישואים
 22 והקרטיון בפעם השנייה הוא ללא קשר למספר השנים" (עמ' 43, ש' 6), תוך שהדגישה כי:
 23 "המבחן הוא מדויק... כל סעיף עומד בפני עצמו" (עמ' 43, ש' 20-24) "יש שני מצבים יש
 24 ילדים – אין ילדים, והם לא קשורים זה לזה... זה לא יהיה מצטבר, ממש לא" (עמ' 44, ש'
 25 7-6; ר' גם עמ' 53, ש' 27-31). בחקירה נגדית עורכת ההסכם עמדה על גרסתה הנ"ל: "ש: לפי
 26 מה שאת אומרת אם הם מתגרשים אחרי 5 שנים ויש להם ילד אחד אז היא מקבלת סכום
 27 יותר נמוך ממה שהייתה מקבלת ללא ילדים? ת: מה שכתוב פה 100 אלף דולר זה מה
 28 שהיא מקבלת. אני לא יכולה להגיד משהו אחר כי זה מה שכתוב" (עמ' 50, ש' 29-30), "ש:
 29 בואי נישאר ב 5 שנים, אני אומרת לך שאחרי 5 שנים אם יש ילד לפי ההסכם מגיע לה
 30 100 אלף דולר על כל שנים כלומר אחרי 5 שנים היא אמורה לקבל 500 אלף דולר? ת: אם
 31 זה היה המצב אז זה היה נכתב כמו שכתוב בסעיף קטן ב'" (עמ' 51, ש' 7-9).
 32
 33
58. עיינו רואות, כפי שהעידה עורכת ההסכם, סעיף 21 להסכם ברור ופשוט לקריאה ולהבנה
 34 מילולית. סעיף 21(ב) קובע מנגנון הכפלה בשנות נישואין במקרה שהמועד הקובע יחול כשאין
 35 ילדים. לעומת זאת, סעיף 21(ג) אינו קובע מנגנון הכפלה בשנות נישואין במקרה שהמועד הקובע
 36 יחול כשיש לצדדים ילדים. למסקנה זו ניתן להגיע מקריאת הכתוב בלבד.
 37
 38
59. ואכן, התובעת התקשתה להפנות לקביעה מילולית מפורשת בהסכם שתומכת בשיטתה. על כן,
 39 בחקירה נגדית ניסתה התובעת לייבא את 'המכפלה' מסעיף 21(ב) לתוך סעיף 21(ג) להסכם
 40 ולקשור בין הסעיפים: "ש: אבל איך זה מסתדר עם זה שסעיף מסוים מדבר על סיטואציה
 41

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

1 שאין ילדים ואת תובעת לפיו למרות שיש ילדים? ת: כמו שסעיף א' קשור, ב' קשור ו ג'
 2 קשור. הכל קשור אחד לשני וזאת התשובה שלי. ... ש: יש קשרים שאם א' יתקיים ב'
 3 יתקיים, ויש ההפך. מה הקשר פה? ת: הכל קשור. גם וגם וגם. ש: יש סיטואציה שיש
 4 ילדים ושאינן ילדים, איך זה מסתדר? ת: כמו שסעיף א' קשור, ב' קשור ו ג' קשור" (עמ' 39,
 5 ש' 3-11) – אולם, הנימוק אינו מניח את הדעת ביחוד כשהתובעת בעצמה מאשרת אבחנה בין
 6 שני מצבים: "ש: למה את סעיף 21 חילקתם ל 3 תתי סעיפים? ת: אם יש ילדים ואם אין
 7 ילדים" (עמ' 32, ש' 24-25; ר' גם עמ' 36, ש' 33-37, עמ' 37, ש' 2) ואין עיגון מילולי לימכפלה בשנות
 8 נישואין בסעיף 21(ג) כפי שמופיע בסעיף 21(ב) להסכם או בסעיף 23(א) להסכם הממון שבו נקבע
 9 גם כן סכום פיצוי נוסף תלוי שנות נישואין:
 10

23. א. למרות האמור בסעיף 22 לעיל, הרי אם המועד הקובע יחול לאחר 8 שנות נישואין, תקבל יפית
 מרוני, בנוסף לסכום התד-פעמי סכום השווה ל- 25% משווי הדירה בה יתגוררו הצדדים באותו
 מועד.

אם המועד הקובע יחול לאחר 15 שנות נישואין תקבל יפית מרוני סכום השווה למחצית שווי
 הדירה בה יתגוררו הצדדים באותו מועד.

לאור האמור לעיל, טענתה של התובעת על מנגנון הכפלה בשנות נישואין חורגת מהכתוב.

60. מכח לשון ההסכם אין צורך להמשך לבחינת אומד דעת הצדדים מתוך החוזה עצמו ומתוך
 הנסיבות החיצוניות לחוזה. לפיכך, ניתן יהיה לעצור את הדיון בשלב זה. עם זאת, ועל מנת
 לעשות את מלאכתי שלמה, אדרש למכלול ההסכם ולנסיבות העניין שאף הן לא תומכות
 בפרשנותה של התובעת, מהנימוקים הבאים.

61. האחד, הסכם הממון הוא הוא פרי יוזמתו ותכתיביו של הנתבע. על כך העידו התובעת: "רוני
 הכתיב את הכל, לא אני" (עמ' 32, ש' 25), "הסכמתי להסכם כי זה היה התנאי להתחתן.
 ...הוא ביקש לעשות הסכם והסכמתי" (עמ' 36, ש' 7-10, 13-16, 21-22) ואמה (עמ' 18, ש' 11-
 7).

62. על פי עדותה של עורכת ההסכם, תכליתו של סעיף 21 בהסכם הממון לעודד את התובעת להביא
 ילדים לעולם: "אני זוכרת שהיה לו חשוב וזה אני זוכרת כי זה די נדיר, שהוא רוצה
 נישואים כדי שיהיו לו ילדים" (עמ' 42, ש' 11-12) והיה מוכן ליתן תגמול על כך: "נושא
 הילדים היה מרכזי אצל רוני וזה בא מיוזמתו. הרצון לילדים היה חשוב לו מאוד, זה היה
 לו הכי חשוב. לכן הנושא הזה של התגמול" (עמ' 45, ש' 28-29) (ר' גם עמ' 43, ש' 22-24; עמ'
 44, ש' 14-15).

63. סעיף 21(ג) להסכם הממון קבע כי "אם המועד הקובע יחול לאחר שלצדדים יהיה ילד אחד-
 הסכום החד פעמי יעמוד ע"ס של \$100,000 ואם המועד יחול לאחר שיהיו להם 2 ילדים-
 הסכם החד פעמי יעמוד ע"ס \$200,000". לעומת זאת, בהסכם התווסף לסעיף 21 (ג) התנאי
 "שחלפו 5 שנים מיום הנישואין".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
64. עורכת ההסכם אינה זוכרת שהתנהל דין ודברים סביב סעיף 21 להסכם "לא זכור לי כזה דבר" (עמ' 51, ש' 31); מה הסיבה מאחורי התנאי בסעיף 21(ג) להסכם "ש: אז למה הסעיף הזה תוקן בשנת 2009? ת: אני לא זוכרת את פרטי ההסכם, ממש לא" (עמ' 51, ש' 14-15, 31); מי יזם את הוספת התנאי בסעיף 21(ג) להסכם "ש: מי הוסיף את התנאי הזה? ת: אני לא יכולה לזכור אותו. ש: את זוכרת או מפרשת עכשיו את הסעיף? ת: אני לא זוכרת מי יזם את זה ולמה. אני יכולה לקרוא כעת ואולי אצליח להבין מדוע הוספה התוספת" (עמ' 52, ש' 5-8; ר' גם עמ' 41, ש' 18-19). אולם, על כך ניתן ללמוד מעדויות התובעת: "כאשר אני הייתי בהריון הראשון רוני רצה לעשות הסכם נוסף. הוא רצה לשנות את הסעיף הזה" (עמ' 33, ש' 27-28) ואמה (עמ' 18, ש' 14-16, 19-20).
65. טוענת התובעת כי סעיף 21(ג) בהסכם המפחית את הפיצוי המוענק לאשה משנה לשנה אינו מעודד הבאת ילדים לעולם, ומדוע תסכים התובעת לפיצוי המרע את מצבה בעודה הרה עם בנם של הצדדים? ובלשונה: "ש: איפה את קוראת בסעיף 21 שזה לכל שנה? ת: אם אנו נשואים 5 שנים ואין לנו ילדים אז אני מקבלת 125 אלף אם אין ילדים. אם זה לפי מה שאת אומרת לגבי כל שנה אז אני מסבירה שאם יש לי ילד רק כעבור 5 שנים אז אני מקבלת 100 אלף דולר כלומר פחות, אני נענשת על זה?" (עמ' 32, ש' 1-8, 26-34).
66. בנסיבות כמובא לעיל, כאשר גם עורכת ההסכם מסכימה ש"הנוסח המתוקן שהתבקש מן הסתם על ידי האב כי זה מרע את המצב" (עמ' 52, ש' 12) לכאורה יש ממש בטענתה של התובעת בעניין חוסר ההגיון בהסכם. עם זאת, במסגרת פרשנות הסכם גירושין יש לתור אחר כוונתם המשותפת של הצדדים, וזאת על רקע האמור בשאר סעיפי התוספת והסכמי הממון האחרים שנקבעו על ידי בני הזוג בהסכם המקורי ביניהם, ושאר הנסיבות החיצוניות [נעמ"ש (ת"א) 8955-01-13 פלוני נ' פלונית (16.2.2015) פסקה 31 והאסמכתאות הנזכרות שם].
67. בענייננו, התובעת קוראת את התנאי בסעיף 21(ג) להסכם במנותק מהשתלשלות היחסים הממוניים שבין הצדדים.
- כנוצר, בהסכם הממון נקבעה הפרדה רכושית מלאה ביחס לדירה ברח' השדות רמת השרון על גלגוליה ותחלופיה (סעיפים 7, 12 ת/7; עמ' 41, ש' 8-9), כאשר נקבע פיצוי נוסף בדמות אחוז משווי הדירה בחלוף 8 או 10 שנות נישואין (סעיף 23(א) הודעה מיום 17.3.2021). לעומת זאת, בשנת 2009, בחלוף 13 חודשי נישואין בלבד, בהסכם קיבלה התובעת מחצית מהזכויות בדירה. ויובהר, הדירה ברח' השדות נמכרה ותמורתה שימשה מקור לרכישת דירת המגורים המשותפת ברח' הגנים רמת השרון (להלן גם – הדירה). אמנם, התובעת הייתה צד להסכם הרכישה (עמ' 41, ש' 9-10). עם זאת, זכויות הבעלות לא נרשמו אלא נרשמה הערת אזהרה בלבד, על כל המשתמע מכך (ת/6). בנסיבות אלה, ביקשו הצדדים "לשנות בעיקר את הסעיף של הדירה" (עמ' 41, ש' 14; עמ' 49, ש' 21-29, 35-50, עמ' 7) על מנת להבטיח את זכותה של התובעת במחצית מהזכויות בדירה "ללא קשר למקורות המימון" (סעיף 10 ת/7; עמ' 49, ש' 21-29, 35-50, עמ' 7).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 ערה אני לזיתור התובעת על כתובה ותוספת (סעיף 18ג) סיפא להסכם). עם זאת, הסעיף הגיע
2 לעולם לאחר שנתגלעו קשיים בחיי הנישואין (עמ' 53, ש' 12-13). עורכת ההסכם העידה על
3 הרציונל מאחורי הזיתור: "ההסכם נועד לסגור את כל הפינות כדי לקצר הליכים ברגע
4 שהם מחליטים להתגרש, שלא יתנהלו הליכים אין סופיים" (עמ' 45, ש' 34-35). רציונל זה
5 דומה לרציונל של 'סגירת קצוות' בעניינים אחרים - פירוק שיתוף בדירה: "ש: את התרשמת
6 שהסעיף הזה עקרוני לרוץ? ת: זה בהחלט יכול להיות. רון היה מאוד מעשי, הוא לא בא
7 בקטע של סנטימנטים" (עמ' 42, ש' 10-11; סעיף 19). לאור האמור לעיל, אין ללמוד דבר
8 מהזיתור על הכתובה. מכל מקום, בהעדר טענה על שווי הכתובה, יש להניח שהזיתור לא
9 משתווה לשווי מחצית הזכויות בדירה.
10
11 68. לאור האמור לעיל, מתערער הגיונם של דברים, כפי שהתובעת טוענת לו.
12
13 70. השני, בהנחה שהנתבע "עשיר כקורח" כלשונה של התובעת, אין ללמוד ממצבו הפיננסי הנתען
14 של הנתבע על הסכמה לתשלום סכומים העשויים להיאמד במיליוני דולרים בגין הבאת ילדים
15 לעולם בלבד, בייחוד כשהנתבע אדם מחושב. ולראיה, כשהתובעת קיבלה מחצית מסה"כ
16 הזכויות בדירה, בחלוף 13 חודשי נישואין בלבד, הוסיף הנתבע לסעיף הפיצוי החד פעמי את
17 התנאי "שחלפו 5 שנים מיום הנישואין" (סעיף 21ג) ת/7). ולראיה נוספת, הנתבע הגביל
18 בהסכם את מספר הילדים בגינם יתקבל פיצוי חד פעמי.
19
20 71. והשלישי, ההסכם אושר וקיבל תוקף של פסק דין בבית המשפט לאחר שבית המשפט וידא עם
21 הצדדים כי הבינו את ההסכם, וכרתו אותו מרצונם החופשי. ככל שלשיטתה של התובעת חישוב
22 סכום הפיצוי החד פעמי בהסכם מבוסס על 'מכפלה' סכום הפיצוי X מספר הילדים X מספר
23 שנות הנישואין, מדוע במעמד אישור ההסכם בבית המשפט בשנת 2009 התובעת לא ביקשה
24 לדייק את ההסכמה הנתענת לעניין ה'מכפלה' בסעיף 21ג) להסכם? יתר על כן, מדוע התובעת
25 הסכימה לנוסח לפיו סעיף 21ג) להסכם יחול בשניונים המחויבים ו"באותו יחס" ולא דייקה את
26 ההסכמה (סעיף 8 ת/9)? דיוק כזה בוודאי נדרש כאשר הסכום, כפי שהתובעת מחשבת, מסתכם
27 במיליוני דולרים כבר במועד מתן תוקף של פסק דין לתוספת.
28
29 ודוק, בניגוד לעדותה של התובעת (עמ' 32, ש' 21; עמ' 33, ש' 20), לא התרשמה עורכת ההסכם
30 שההסכם הוא תוצאה של תכתיב: "אף אחד מהם לא הכתיב כל אחד עמד על שלו ובסוף
31 הם התפשרו" (עמ' 41, ש' 16-17). אדרבא, לפי התרשמותה מהצדדים, אותם מכירה משני
32 הסכמים, איש מהצדדים אינו אדם פסיבי: "ש: הם לא אנשים שחותמים אוטומטית ומודעים
33 לזכויות שלהם? ת: בהחלט. הם לוקחים את הטיוטה ומתייעצים או בודקים עם עצמם לא
34 שאלתי" (עמ' 44, ש' 30-33; ר' גם מר עלי רז- עמ' 10, ש' 13; מרסדס- עמ' 17, ש' 17, ש' 8, 16-
35 14; עמ' 18, ש' 4) והתובעת לא נמצאה בעמדת נחיתות: "ש: חשת צורך להגן על יפית במהלך
36 המו"מ? ת: לא. היא עשתה את זה יפה מאוד. כל אחד היה ממוקד" (עמ' 47, ש' 5-6). אין
37 זאת אלא שההסכם היה ברור לצדדים גם כשאושר ההסכם: "ש: ...את חושבת שכאשר הם
38 חתמו על החוזה הם חשבו הם חשבו על סכומים כאלה, שרון חשב על זה? ת: השאלה
39 לדעתי לא רלוונטית. מה שהיה כתוב היה ברור, לא הייתה בכלל אפשרות של סכומים
40 אחרים, זה בכלל מאחר והסכום היה ברור וידוע לכולם על מה מדובר ואף אחד לא חשב

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 אחרת, אני לא מאמינה שמיישהו מהם חשב באותו רגע שצריך לשלם לפי מספר השנים"י
2 (עמ' 46, ש' 23-28), וגם כשאושרה התוספת (עמ' 1, ש' 11 ת/9).
- 3
- 4 72. לאור כל האמור לעיל, אין בסיס לתחשיב שערכה התובעת לפיו סכום הפיצוי החד פעמי מסתכם
5 בסך של \$3,600,000.
- 6
- 7 73. לעומת זאת, בהתאם להתחייבותו החוזית, שקיבלה תוקף של פסק דין, זכאית התובעת לקבל
8 פיצוי חד פעמי בסך של \$300,000.
- 9
- 10 74. **איזה דולר?** טוען הנתבע, כי לא הוכח באיזה דולר מדובר ובהעדר כל ראיה לא ניתן לבצע שום
11 חישוב ואין זכאות, ומשכך המסמך עמום מכדי לאכוף אותו. מנגד, טוענת התובעת כי הטענה
12 חסרת בסיס, והדבר מצוי בידיעת בית המשפט כי כאשר נוקטים בלשון דולר, בהעדר כל אמירה
13 נוספת אחרת ההתייחסות הינה למטבע הדולר ארה"ב ולא לכל מטבע דולר אחר.
- 14
- 15 75. מעת שהצדדים לא נדרשו בהסכם להגדרת סוג המטבע, על בית המשפט להידרש לעניין. יפים
16 דבריו של כב' השופט ברק עת ציין כי: "בהשלמת חסר בחוזה הפרשן מניח כי לשון החוזה –
17 לאחר פרשנותה – אינה "מכסה" תחום מסוים הדורש כיסוי. השלמת החסר יוצרת נורמה
18 המכסה אותו תחום הנה כי כן, קביעת החסר היא פרי פעילות פרשנית (במובן הצר).
19 השלמת חסר חורגת מפרשנות (במובן הצר). כאשר הפרשן מאתר חסר בחוזה הוא מוסמך
20 להשלימו"נא' ברק, פרשנות במשפט- פרשנות החוזה, כך רביעי (2001)).
- 21
- 22 בבואנו להידרש לכך עלינו להתחשב הן בכוונת הצדדים וכצדדים סבירים והוגנים נע"א 270/86
23 מטח רגובי נ' תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ, פ"ד מה (1)
24 620, 632 (1990)).
- 25
- 26 76. בענייננו, היה הנתבע מעוניין בילדים "הרצון לילדים היה חשוב לו מאוד, זה היה לו הכי
27 חשוב" (עמ' 45, ש' 28-29), והסכים ליתן תגמול על כך ולעגן את הדבר בהסכם (עמ' 45, ש' 26-
28). בהתחשב במטרתו של הנתבע, וכאשר מטבע דולר ארה"ב בדרך כלל שומר על ערכו ואף
29 יותר מכך, לא סביר שהנתבע התכוון למטבע דולר אחר. בנוסף, בלשון בני אדם כשמדברים על
30 דולר הכוונה לדולר ארה"ב. משכך, ובוודאי בהתחשב בעיסוקו של הנתבע במטבעות, ככל
31 שהנתבע התכוון למטבע דולר אחר, מצופה היה שיציין זאת מפורשות בהסכם. לאור האמור
32 לעיל טענת הנתבע לעניין זה נדחית.
- 33
- 34 77. לפיכך, אני מחייבת את הנתבע לשלם לידי התובעת סכום שווה ערך בשקלים \$300,000 ארה"ב
35 כפי ערכם במועד הגשת התביעה ביום 13.8.2020, קרי- לפי שווי 3.406 ₪ לדולר (ר'
36 <https://www.boi.org.il/roles/markets/exchangerates>).
- 37
- 38
- 39
- 40
- 41

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

תשלום סך 625,000 ₪ מכח סעיפים 9-12 לתוספת

78. סעיפים 9-12 לתוספת קובעים כדלקמן:

9. מוסכם על הצדדים, כי הבעל ירכוש בתוך 8 חודשים מיום אישור ההסכם דירה חדשה למגוריהם של הצדדים בשווי שלא יפחת מסך של 7.5 מיליון ₪ ושבעה מיליון וחמש מאות אלף ₪, כאשר דירה זו תהיה בבעלותם המשותפת של הצדדים ותרשם אף היא בחלקים שווים על שם שני הצדדים (להלן: "דירת המגורים החדשה").

הצדדים מסכימים כי מימון תמורת דירת המגורים החדשה יהיה כדלקמן:

(א) מכירת הדירה המגורים של הצדדים ברחי' הגנים 20 רמת השרון הידועה כגוש 6414, חלקה 72, תת חלקה 9 (להלן: "דירת המגורים המשותפת הנוכחית"). כאשר יובחר, כי דירת המגורים המשותפת הנוכחית תמכר רק לאחר רכישת דירת המגורים החדשה ורישומה בבעלות הצדדים בחלקים שווים.
(ב) סך שלא יפחת מסך של מיליון מאתיים וחמישים אלף ₪ (1,250,000 ₪), ישלם הבעל ממקורותיו והרכוש שנבעלותו חלפרדת כהתאם להסכם הממון;
(ג) לצורך תשלום יתרת הסכום בסך של כמיליון מאתיים וחמישים אלף ₪ לפחות (1,250,000 ₪), ייטלו הצדדים, במשותף, משכנתא מבנק למשכנתאות;

10. מוסכם על הצדדים כי ככל ובתוך שמונה חודשים לא תרכש דירת מגורים חדשה כמפורט בסעיף 9 לעיל, מתחייב הבעל לרכוש, חלף דירת מגורים חדשה, דירת נוספת לדירת המגורים המשותפת הנוכחית וזאת, בסכום שלא יפחת מהסך של 2.5 מיליון ₪ (שני מיליון וחמש מאות אלף ₪) (להלן: "הדירה השנייה"), כך שיחיו בבעלות הצדדים שני דירות משותפת.

דירה שנייה זו תהיה בבעלותם המשותפת של הצדדים ותרשם אף היא בחלקים שווים על שם שני הצדדים.

11. הצדדים מסכימים כי מימון תמורת רכישת הדירה השנייה, יהיה כדלקמן:

(א) סך שלא יפחת מסך של מיליון מאתיים וחמישים אלף ₪ (1,250,000 ₪), ישלם הבעל ממקורותיו והרכוש שנבעלותו חלפרדת כהתאם להסכם הממון;
(ב) לצורך תשלום יתרת הסכום בסך של מיליון מאתיים וחמישים אלף ₪ לפחות (1,250,000 ₪), ייטלו הצדדים, במשותף, משכנתא מבנק למשכנתאות;

12. הצדדים מצהירים בזאת, כי הפירות ואי הרווחים מדירת המגורים המשותפת הנוכחית ואו דירת המגורים החדשה ואו מהדירה השנייה, יהיו משותפים לבעל ולאשה, בחלקים שווים ביניהם.

79. לטענת הנתבע, התובעת הייתה צריכה לקחת משכנתא על 25% מהסכום והיא לא הוכיחה כי פעלה לקבלת משכנתא; לא השתמע מהסעיף שהנתבע הבטיח להזרים אליה אישית את הסכומים בלי שהצדדים ייהנו מהפירות ביחד כזוג נשוי; התמורה לרכישת הדירה הייתה לפחות 5 שנים של שקט ואת זה הנתבע לא קיבל; הסעיף נוסח בלעדית על ידי עו"ד דיין וולפנר ולכן יש לפרשו כנגד מי שניסח אותו, כלומר אי אכיפה, במיוחד כאשר ה"מוקש" של 8 חודשים לרכוש דירה שנייה אינו מתיישב עם ה"מוקש" של 5 שנים מגורים משותפים ושקט בלי תביעות, התגלה בפועל כמוקש אשר מומש בשים לב למועד הגשת התביעה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 מנגד, טוענת התובעת, כי הטענה כי התובעת הייתה צריכה לפעול לנטילת משכנתא כתנאי
2 לרכישת הדירה הנוספת לא בא זכרה קודם לסיכומי הנתבע; הטענה כי ההסכם אינו תקף או
3 אכיף כי הצדדים לא סיימו את תקופת הניסיון של חצי שנה לשקם את הנישואים או שהתובעת
4 לא עמדה בתנאי שנקבע של 5 שנים הימנעות מהליכים, מתעלמת מהעובדה כי הנתבע השליט
5 טרור כלכלי ונהג באלימות כלפי הקטינים, וזאת בניגוד להתחייבותו לאפשר מדור נעים ושקט
6 לתובעת ולקטינים ולנהל את חיי המשפחה והבית בכבוד וברוחה, להמשיך לפרנס את
7 המשפחה בכבוד ולהתנהג באופן ראוי אל התובעת והקטינים. עוד נטען, כי הנתבע ויתר
8 במתכוון על הבאת ראיות ועדים באופן הפועל לחובתו.
9
- 10 80. אין בידי לקבל את טענות הנתבע; להלן אפרט נימוקיי.
- 11
- 12 81. **האחד**, הכלל בדבר איסור הרחבת חזית מתייחס לעובדות או לטענות מהותיות שמחובתו של
13 בעל דין להציגן בכתבי טענותיו, וזאת להבדיל מעובדות או טענות משניות, או כאלו הנגזרות
14 מהמתווה העובדתי העיקרי, שאין לראות בהן כשינוי חזית. יוצא אפוא, שבית המשפט אינו
15 כבול באופן מוחלט במחלוקת כפי שנפרסה בכתבי הטענות [נע"א 6799/02 יולזרי נ' בנק
16 המזרחי המאוחד, סניף בורסת היהלומים, פ"ד נח (2) 145 (2003); ת.א (ת"א) 41554-04-
17 18 רומנובסקי נ' פאר א.ב. חברה קבלנית לעבודות בניין ושפוצים בע"מ (18.8.2024)].
- 18
- 19 82. בענייננו, הנתבע העלה בכתב ההגנה טענה נגד אכיפת ההסכם בגלל "התנהלות האשה – בניגוד
20 לתנאי מכללא במערכת נשואים כדמו"י ובניגוד להתחייבות בסעיף 3 לתוספת לקיים
21 "מערכת יחסי מושתת על התחשבות וכבוד הדדי" – מהווה אירוע מסכל אשר משיקולי
22 צדק ומוסר מחייבים את שלילת זכותה לפיצויים, למזונות, לביטוח בריאות ולמליון ורבע
23 ש"ב בגין אי רכישת דירה גדולה יותר" (שם, סעיף 12). לפיכך, יש ממש בטענת התובעת כי
24 טענות הנתבע כמובא בסעיף 79 לעיל, לעיל לא הועלו על ידי הנתבע עד כה, ועל כן הינן בבחינת
25 הרחבת חזית אסורה.
26
- 27 83. **השני**, בתוספת התחייב הנתבע "לדאוג למדור שקט ונעים לאשה ולקטינים, לדאוג לכל
28 מחסורם ולנהל את חיי המשפחה והבית בכבוד וברוחה" (סעיף 4). כמו כן, הסכימו הצדדים
29 "שלא לפתוח בהליכים משפטיים במשך 5 השנים הבאות לפחות, בכפוף לכך שהבעל
30 ימשיך לפרנס את המשפחה בכבוד כפי שעשה עד היום ויתנהג באופן ראוי אל האשה
31 ואל הילדים" (סעיף 6). לצד זאת, התחייב הנתבע לרכוש דירה נוספת על הדירה הנוכחית וזאת
32 "בתוך 8 חודשים מיום אישור ההסכם" (סעיף 9). עוד הסכימו הצדדים בסעיף 17 לתוספת כי
33 "כל תנאי תוספת זו ותנאי הסכם הממון הקיים שלובים זה בזה".
34
- 35 84. מעצם טיבם וטבעם של החיובים השלובים, שהינם מותנים בכל הנוגע למועד ביצועם: "במובן
36 מסוים החיובים השלובים אינם אלא סוג של חיובים מותנים, אך בשל אופיים המקביל
37 והשלוב, יש תמיד הדדיות המעוגנת בתנאים שמילויים הוא בגדר חיוב של הצדדים
38 לחוזה. הווה אומר, החיובים ההדדיים קיימים ותקפים, וההתנאה אינה מופנית
39 להשתכללותו של חיוב, אלא השפעתה אך על חובת הדדיות בביצוע החיובים" נע"א
40 765/82 אלתר נ' אלעני, פ"ד לח (2) 701, 709 (1984).
41

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

85. בענייננו, התובעת לא נחקרה וממילא לא נסתרה הגרסה של התובעת על התנהגותו של הנתבע "עד מהרה חזר רוני לסורו וביתר שאת, והחיים במחיצתו הפכו לבלתי נסבלים תוך שהוא מפעיל כלפי טרור כלכלי, אלימות מילולית וחמור מאלה שהוא גילה אלימות כלפי ילדינו" (סעיף 33 לתצהיר). תימוכין לגרסתה נמצאו בעובדה שהתובעת עתרה מספר פעמים בבקשות ליתן כנגד הנתבע צו הגנה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, חלק מבקשותיה התקבלו או הסתיימו בהסכמה המסדירה את המשך החיים תחת קורת גג אחת בתנאים כאלה ואחרים (ר' פסק דין מיום 23.6.2020 ה"ט 20-05-54542; פסק דין מיום 4.8.2020 ה"ט 20-08-529). בנסיבות בהן הנתבע הפר את התחייבותו להתנהג "באופן ראוי אל האשה ואל הילדים", אין הנתבע יכול להסתמך על אי קיומו של תנאי "שקט מתביעות".
86. **השלישי**, הצדדים התעתדו לרכוש דירה להשקעה, כאשר הנתבע היה אמור להביא ממקורותיו סך 1,250,000 ₪ ולרכוש דירה. משלא פעל הנתבע, ממילא אין על מה לפנות לבנק לקבל משכנתא. מכל מקום החלק האופרטיבי של סעיף 11(א) להסכם הוא חיוב הנתבע בתשלום סך של 625,000 ₪ לידי התובעת.
87. **ולבסוף**, הטענה של פרשנות כנגד הנסח נדחית משני טעמים: התוספת אושרה וקיבלה תוקף של פסק דין לאחר שהנתבע הצהיר בתוספת כי הבין את המשמעות והתוצאות (סעיף 16 ת/9) וחזר על הצהרתו במעמד הדיון בבית המשפט (עמ' 5, ש' 15 ת/9); והשני, הנתבע בחר לוותר על החקירה של עו"ד דיין וולפנר והימנעותו פועלת לחובתו, וממילא לא הוכיח הנתבע טענה על מלכודת שנטמנה לנתבע. בנוסף, הניסיון ללמוד על מלכודת ממועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך "בדיוק בחלוף 8 חודשים במאי 2020" היא טענה לא נכונה, שהרי חלפו למעלה מ-10 חודשים ממועד אישור התוספת. כמו כן, הטענה כי התובעת לא ביטלה את העיקולים בשנת 2018 מאחר שבמועד אישור התוספת לא היו לה כוונות לחיות עם הנתבע כבני זוג, היא טענה מטעה, שהרי בפרוטוקול מיום 4.7.2019 נאמר מפורשות "המבקשת מתחייבת שכשהמבקש ירצה להסיר את העיקול על הדירה או על הרכב, בכפוף לכך שלא יהיה מדובר במהלך חד צדדי שלו לא תהיה התנגדות של המבקשת ותוגש בהקשה בהסכמה לבית המשפט", בלי שהמבקש עומד על התנגדותו שלא יהיו עיקולים (עמ' 5, ש' 9-18 ת/9).
88. לאור האמור לעיל, טענות הנתבע לעניין זה נדחות; אני מקבלת את עתירת התובעת ומחייבת את הנתבע לשלם לידי התובעת מכח סעיפים 9-12 לתוספת סך של 625,000 ₪.
- תשלום פרמיה עבור ביטוח פנסיוני מכח סעיף 17 להסכם**
89. סעיף 17 להסכם קובע כי:
17. מיום הנישואין וכל עוד הצדדים נשואים זה לזה תשולם מתוך החשבון המשותף פרמיה חודשית עבור ביטוח פנסיוני לפי כסוכם שיאפשר לה לקבל בגיל הפרישה לפנסיה תשלום חודשי שווה ערך לכ- 5000 ש"ח כיום, דהיינו בצירוף הפרשי הצמדה למדד. הכספים שיצטברו בקופת הפנסיה יחיו בבעלות יפית.
90. טוען הנתבע, כי "זה שהתובעת אומרת שאין לה פנסיה לא אומר שהיא לא קיבלה כסף לפנסיה" (סעיף 28 לסיכומים).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

91. התובעת העידה כי הנתבע "נמנע מלעשות כן באופן רציף ולאורך שנות הנישואין העביר מידי פעם כספים מהחשבון המשותף" (סעיף 31ג) לתצהיר). בעניינינו, התובעת לא נחקרה על גרסתה בעניין תשלומי הפנסיה והנתבע אף לא הראה שהועברו כספים שייוחדו לטובת תשלומי הפנסיה בהבדל מכספים שייוחדו לטובת הוצאות שוטפות של התא המשפחתי.

92. בנסיבות אלה, כאשר לא נסתרה גרסתה של התובעת, טענת הנתבע נדחת; אני מקבלת את עתירת התובעת, בכפוף לניכוי כספים ששולמו מהחשבון המשותף לגורם המבטח לטובת הפרמיה (ת/11; פרו' 4.8.2020 ה"ט 4.8.20-08-529 עמ' 3, ש' 6-12).

תשלום מזונות משקמים לתובעת מכח סעיף 25 להסכם

93. סעיף 25 להסכם קובע כי:

25. אם הצדדים יחליטו להוגרש לאחר שיהיו לחם ילדים, תחיה יפית זכאית למזונות שלאחר הגירושין בגובה הסכום שיקבע באותה עת עבור מזונות רגילים שוטפים לילד אחד מילדי הצדדים, וזאת עד הגיע צעיר חילויים של בני-הזוג לגיל 18.

94. התובעת הינה בוגרת לימודים במדעי ההתנהגות והניהול, ללא עבר תעסוקתי בתחום (עמ' 33, ש' 12-13); לעת היכרותם של הצדדים עבדה כמנהלת חנות בגדים וכקוסמטיקאית (עמ' 33, ש' 7, 11, 13; סעיף 4 לתצהיר התובעת; מרסדס – עמ' 18, ש' 24, 26).

95. התובעת העידה שהנתבע העדיף כי תקדיש את מיטב זמנה ומרצה לטובת הבית והמשפחה: "לא רצה שאני אעבוד... אני ויתרתי על הקריירה שלי. רוני דאג לנו להכל. הוא הבטיח שהוא ידאג להכל" (עמ' 33, ש' 1-3; סעיף 5 לתצהיר).

96. בחקירתה עורכת ההסכם לא הוציאה מכלל אפשרות קיומה של תכנית כזו בין הצדדים (עמ' 46, ש' 29-32). יתר על כן, תכנית כזו אינה מופרכת בהתחשב ברצונו העז של הנתבע בילדים (עמ' 50, ש' 109) ואילו עבודתו (אורן- עמ' 16, ש' 5-11). משכך, יכולותיה הנטענות של התובעת לפתח קריירה או להתפרנס בכוחות עצמה אינן רלוונטיות ואינן דרך לעקוף את ההתחייבות החוזית של הנתבע.

97. ואכן, עורכת ההסכם העידה כי למרות העדר זכאות אוטומטית למזונות משקמים לאחר גירושין: "שאנו יודעים שמזונות לאשה אחרי הגירושים לא מגיעים וזה לפי הדין", היה הנתבע מעוניין לדאוג – דאגה מקיפה – לתובעת "כאן היא מקבלת מזונות לעצמה עד שהצעיר של הילדים יגיע לגיל 18. אז זה עונה" (עמ' 50, ש' 31-51, עמ' 51, ש' 4).

98. לאור האמור לעיל, לרבות הנימוק הראשון שהובא בסעיף 28 לעיל, טענות הנתבע לעניין זה נדחות, ועתירת התובעת מתקבלת.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

סוף דבר

99. לפיכך, אני קובעת כדלקמן:

א. העתירה לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי כפי הוראות סעיף 21 הסכם וסעיף 8 לתוספת, בסך של 3,600,000 דולר ארה"ב נדחית.

ב. על פי התחייבותו החוזית של הנתבע בסעיף 21(ג) להסכם וסעיף 8 לתוספת, אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובעת 300,000 דולר ארה"ב כפי ערכם בשקלים במועד הגשת התביעה (13.8.2020), קרי סך של 1,021,800 ₪. הסכום יישא הפרשי הצמדה כחוק ממועד הגשת התביעה.

ג. העתירה לחייב את הנתבע בתשלום מחצית הסכום בו התחייב בסעיפים 9-12 לתוספת, ובסך של 625,000 ₪ מתקבלת. הסכום יישא הפרשי הצמדה כחוק ממועד הגשת התביעה.

ד. העתירה לחייב את הנתבע בתשלום מזונות "שלאחר הגירושין" עבור התובעת בסך של גובה המזונות שיפסקו בגין אחד מילדי הצדדים, כפי שיקבע בהליך המקביל בתלה"מ 29990-08-20 מתקבלת.

אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובעת מזונות "שלאחר הגירושין" בסך 3,800 ₪ לחודש (מהווה סכום ממוצע של דמי המזונות עבור שלושת הקטינים – ר' פסק דין מיום 13.9.2024 תלה"מ 29990-08-20), וזאת החל ממועד הגירושין ביום 18.8.2020 ועד הגיע צעיר הילדים לגיל 18, קרי עד ליום 28.4.2033.

התשלום יבוצע מידי חודש במועד הקבוע לתשלום דמי מזונות הילדים (ר' פסק דין תלה"מ 29990-08-20).

ה. העתירה לחייב את הנתבע בתשלום ביטוח פנסיוני אשר יניב לתובעת לעת פרישה תשלום השווה לסך של 5,000 ₪ לחודש כפי הוראת סעיף 17 להסכם מתקבלת.

הצדדים רשאים לערוך תחשיב בכוחות עצמם. לחלופין, יפנו הצדדים בתוך 7 ימים לאקטואר, פרופ' רמי יוסף טל' 052-3742572, טל' 08-6477537 על מנת שיערוך תחשיב על שווי כספי הפרמיה שהיה על הנתבע להפקיד עבור ביטוח פנסיוני אשר יניב לתובעת, לעת גיל פרישה, תשלום חודשי שווה ערך ל-5,000 ₪ בחודש בצירוף הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן, בתקופה "מיום הנישואין (15.7.2008 – ס.א.) וכל עוד הצדדים נשואים זה לזה (18.8.2020 – ס.א)". מסכום החישוב הנ"ל ינוכו כספים ששולמו בפועל על ידי הנתבע למטרה זאת, כפוף להצגת אסמכתאות על תשלום בפועל לחברת הביטוח, לרבות תשלומים המופיעים במוצג ת/11.

עלות חוות הדעת תחול על הצדדים, בחלקים שווים ביניהם.

סכום התחשיב ישולם בתוך 30 יום מהמועד שהתקבל בידי הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-29183 שחר נ' שחר ואח'

- 1 העתירה להורות כי איזון הזכויות יבוצע באופן שמלוא הזכויות בדירה וברכב יועברו
2 לבעלתה המלאה של התובעת, על חשבון חובו של הנתבע לתובעת נדחית; יש לערוך איזון
3 משאבים בהתאם להסכם.
4
5 ז. הסכומים האמורים בסעיפים ב'-ג' לעיל ישולמו בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק הדין,
6 ואילו הסכום האמור בסעיף ה' ישולם בתוך 30 יום ממועד עריכת או קבלת התחשיב,
7 אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד החיוב ועד למועד התשלום בפועל.
8
9 ת. כיוון שכל צד זכה בחלק מטענותיו, יישא כל צד בהוצאותיו.
10
11 100. המזכירות תשלח לצדדים את פסק הדין.
12
13 ניתן היום, י' אלול תשפ"ד, 13 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.
14

סגלית אופק, שופטת